

Dos mesos i un dia al Nepal

text TONYO FIBLA

17-10-2008 Benicarló – Kathmandú

Tot comença quan a Bijay, nebot de Mukti, ve per casa on repassem alguns algoritmes per a fer petits programes corresponents al mòdul d'informàtica que està estudiant a l'IES Coromines.

Un dia Bijay em diu que els seues pares em conviden al casament de son germà que se celebrarà el dia 7 de desembre a la capital de Nepal. La meua resposta va ser: "No et dic que no."

Al cap de pocs dies trobo a Àlvar i li dic: "Jo, a l'octubre, me'n vaig a Nepal. Tu fes el que vulgues." Feia un any o dos que havíem comentat que quan tornàvem a Nepal.

Passa el juliol, l'agost, ve setembre i comencem a comprar i preparar el viatge: roba, regals... i el 17 d'octubre ens n'anem cap a l'orient. Ja tenim des de fa temps els bitllets.

Nepal és en plena falla de xoc on la placa de l'Índia, en el seu lent però continu avanç, va posant-se sota el continent asiàtic. La força amb què l'Índia empeny contra Àsia fa que s'aixequen les muntanyes més altes del planeta, la serralada de l'Himàlaia, amb pics que sobrepassen en molt els vuit mil metres d'altitud.

Nepal és un país vertical, va del centenar de metres de les terres baixes del Terai, fent frontera amb l'Índia, als 8848 metres de l'Everest, Sagarmatha en nepalí, que limita amb terres tibetanes, ara ocupades per la Xina.

Sobre les 11 del matí i sortim cap a Madrid.

Apleguem a l'aeroport però ens colem per on van els taxis. Peguem la volta i ens equivoquem una altra vegada però ara anem directament a l'aparcament dels taxistes, llavors preguntem a un taxista i, molt amablement, ens diu que ens hem colat, això ja ho sabíem, i ens dona la solució per a sortir d'aquell indret: "Us aprobeu tant com pugueu a aquella tanca i s'aixecarà automàticament". On hem de tornar el cotxe està a 50 metres. Ja l'havíem vist de dalt però calia saber com s'aplegava. Són les 5.30 i fins les 10 en tenim una bona estona. A l'aeroport no hi ha ni un seient i tota la gent està tirada per terra o asseguda damunt dels bagatges. Una vergonya!

Per facturar tornem a tenir problemes. A les bosses de mà portem massa pes, el màxim són set quilos, cosa que no sabíem, mai m'havien pesat l'equipatge de mà. Comencem a

buidar i a pesar, buidar i pesar fins que la xica ens diu que ja està bé. Facturem i ens n'anem.

Quan estem a quinze metres del taulell de facturació ve corrent la xica i ens porta les targes d'embarcament. Amb tot el tràfec ens hem oblidat les targes. Som de poble i prou.

Del viatge amb l'avió poc poden dir, pesat com tots els viatges en avió: soroll, algun petit estabussó i res més.

18-10-2008 Dissabte

Les dues hores de transit a Doha s'han fet eternes. L'aeroport d'aquesta ciutat del Golf Pèrsic, en mig del desert, és immens.

Només passar Deli comencen els nervis per a veure si podem contemplar alguna muntanya. A l'horitzó ho semblen, però estan tapades per cumulonimbus. Tal i com anem apropant-nos a Kathmandú es van definint algunes muntanyes i de seguida podem contemplar Swayambú i la torre Bimsen.

Només entrem a les dependències de l'aeroport Bijay em diuen: "Tu, a la cua".

Jo li faig cas i quan ja em toca em falta un paper. No porto boli i quan en trobo un m'empastifo de negre les mans ja que està trencat i no m'he fixat que està tot brut de tinta.

Torno a fer cua i ara és més llarga. Total, una hora.

Bijay, com m'havia vist prop del mostrador i no aplego, comença a patir, és molt patidor. Però al final tot s'ha solucionat, el pernil està a Kathmandú. Ens hem portat un pernil i el nostre patiment era que no ens el deixaren passar.

Només passar Deli comencen els nervis per a veure si podem contemplar alguna muntanya...

Número 711- 4 desembre 2009 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XV

la veu

de Benicarló

CUENCA,

**guia turístic per un dia
de les obres municipals**

**Destacant, per la seua singularitat,
la remodelació de la plaça de la
Constitució amb la seua font de marbre
blanc, al capdavant.**

Dos mesos i un dia al Nepal

Inaugurada la nova ruta turística de les obres municipals

El regidor d'Urbanisme, Antonio Cuenca, s'ha convertit per un dia, i sense que servisca de precedent, suposem, en tot un professional del turisme (una nova faceta, per ara desconeguda, del seu llarg i extens currículum). Fent la ruta de les obres, subvencionades pels diferents organismes, que s'estàn portant a terme a la ciutat i acompanyat del sèquit de la premsa local que escoltava impàvid les seues explicacions, ha admirat la petjada que ell i el seu govern estan deixant pels diferents indrets del municipi. Destacant, per la seua singularitat, la remodelació de la plaça de la Constitució amb la seua font de marbre blanc, al capdavant.

A

text REDACCIÓ

ixí ens trobem la nova font que recrea una sínia, "element representatiu del camp benicarlando". L'element central està fet amb marbre blanc i tres cadufts en marbre roig que descansen sobre un pedestal de marbre negre. La sínia ha estat realitzada als tallers de l'empresa Cuéllar d'Almeria, especialitzada en arquitectura del marbre. Els treballs de reforma de la plaça van començar a primers de setembre i s'han centrat en la demolició de l'anterior font i en la preparació del terra de la plaça per instal·lar la nova font. Les obres han permès resoldre els problemes de

filtració d'aigua al pàrquing soterrani. "El més important era la impermeabilització de la plaça" assegurava el regidor, que recordava les estalactites i estalagmites de l'aparcament subterrani. "És una font que l'equip de govern va decidir que no funcionava i es va prendre la decisió de llevar-la, perquè havia perill d'ensulsiada", asseverava Cuenca. Segons el regidor, el projecte ha estat criticat per l'oposició perquè no va ser idea seua.

La impermeabilització de la zona on s'instal·larà la font ha ocupat bona part del temps d'execució de les obres, donats els problemes de filtració d'aigua que s'havien generat

amb la font anterior. El regidor d'Urbanisme detallava el projecte i explicava que "és una font participativa que consta de dos plànols: el superior, és on està la font amb aigua i llum, i l'inferior, perquè la gent estiga allí i escolte els jameos de l'aigua".

Pel que fa a les obres del passadís central, la substitució del paviment està pràcticament enllestida, amb la qual cosa s'han millorat notablement les irregularitats que presentava l'anterior paviment. Les obres d'instal·lació de la font i la reforma del paviment de la plaça, finançades amb els Fons d'Inversió Local, milloraran substancialment la imatge d'un dels

CONCERT DE SANTA CECILIA EN BENICARLÓ

text i foto REDACCIÓ

Com ve sent tradicional fa més de 25 anys, les dues entitats culturals més veteranes de la ciutat van oferir el concert conjunt commemoratiu de la festivitat de Santa Cecília a Benicarló.

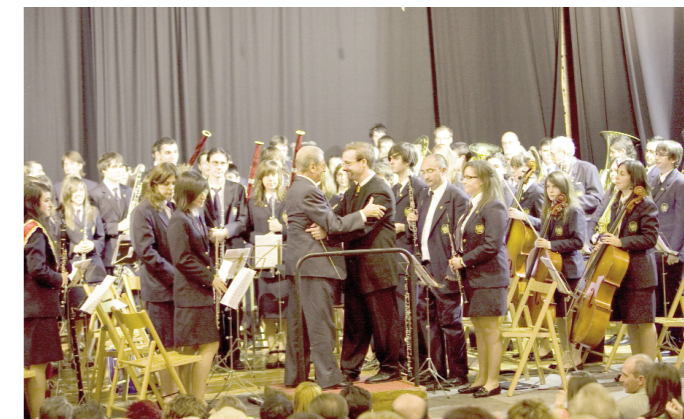
L'Auditori Municipal, complet al màxim en un escenari clarament insuficient per a albergar aquest tipus de concerts, va ser testimoni d'una excel·lent jornada musical on la Coral Polifònica Benicarlanda i l'Associació Musical Ciutat de Benicarló van brillar a gran altura.

David Rubiera, director de la Coral Polifònica, va escollir per a l'ocasió un variat repertori format per polifonia renaixentista (Amor que tens ma vida i Tourdion), adaptacions de temes de la música pop (Naturalesa morta de J. Mª Cano o Yesterday, de Mc Cartney), de la peça més identificativa de la cançó antifranquista en el seu 50 aniversari (Al vent, de Raimon), música del Romanticisme, (Il Carnevale di Venècia, de Rossini) o cançó popular (Ja ba bom, tradicional jueva).

La diversitat d'estils, de combinacions vocals i d'inspirada expressivitat va fer gaudir al públic d'una excel·lent actuació de la Coral Polifònica.

La segona part va ser protagonitzada per la Banda Ciutat de Benicarló. Tres peces van ser les interpretades, totes elles amb alt grau afectiu. Paco i Mari Carmen, pasdoble escrit pel seu director, Pablo Anglés, premiat en el VI Concurs Nacional de Música Festeria d'Altea i dedicat als directius i familiars del director, va ser acollit amb perllongats aplaudiments pel públic present.

La segona peça va ser una estrena absoluta. El prestigiós director i compositor Victorino Bel, va escriure i va dirigir per primera vegada en públic la jota Cesaraugusta, obra refinada de magnífica escriptura contrapuntística i que inclou una

adaptació de l'himne a la Verge del Pilar de Saragossa, ciutat en la qual resideix i en la qual ha treballat molts anys com director de la Banda de la Diputació aquest soci d'honor de l'entitat.

L'última peça interpretada, Extreme Makeover, va ser molt bé acollida pel públic present. La seua dificultat, força, originalitat i diversitat tímbrica fan d'aquesta obra un referent actual en la música de banda. L'Associació Musical Ciutat de Benicarló va estar a gran nivell i el públic va saber agrair el treball realitzat pels joves músics amb una tancada i perllongada ovació.

L'última part del concert va ser protagonitzada, com ve sent habitual, conjuntament per les dues agrupacions, amb dues obres que van provocar la participació activa del públic, Pacific Dreams, de Jacob de Haan i la popular selecció de temes Queen in Concert.

Especialment emotius van ser els moments del concert dedicats a donar la benvinguda als nous coralistes i músics (10 en enguany 2009) i l'homenatge a Paco Arnau, veterà component de la banda reconegut amb la insígnia d'or de l'entitat pels seus 50 anys com músic actiu.

El Benicarló va perdre per un a zero davant del Borriana

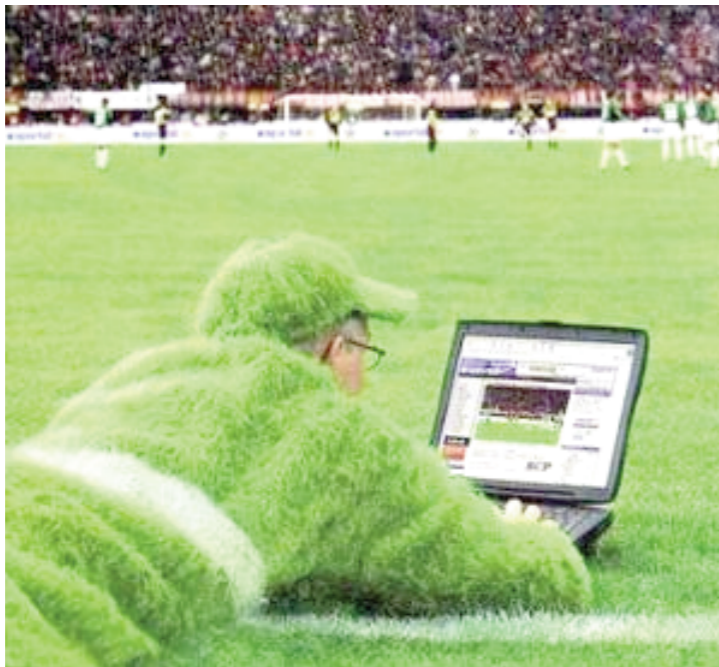
text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

El Benicarló va perdre per un a zero davant del Borriana. Aquesta és tota la informació esportiva de que dispo per tal d'omplir aquesta pàgina. A que sembla depriment? A que més d'un estaria gratant-se la closca fins arribar al crani pensant que pot escriure? Seria tan gran la desesperació que la sang ompliria les ungles i regalimaria pel bescoll. Fins i tot seria possible que de tant de mirar la pantalla de l'ordinador i vore escrita només una línia, una virulenta reacció originada per la impotència i per la ràbia acabés amb l'equip informàtic volant més enllà dels límits del propi espai vital. No cal dir que no és aquesta la meua situació. Jo estic molt content i, de tant content que estic, fins i tot podria dir que estic eufòric i esponerós. D'acord, va perdre el Benicarló. No hi

ha dubte que aquesta, en principi, no és una bona notícia. Objectivament és així. Però ara jo vaig a demostrar als benicarlantos de pro, de la mateixa manera que Tomàs D'Aquino va demostrar l'existència de Déu, que és una bona notícia per a tots, més enllà del terreny estrictament futbolístic. El primer pas de la meua argumentació consisteix en constatar què és allò que li ve al pensament a un benicarlanto benicarlanto quan sent la paraula "Borriana". Efectivament, la primera cosa que ens suggereix aquest nom és "falles". Borriana igual a falles. Això és una cosa que qualsevol compren i accepta sense fisures. Ja estem dins del camí de la veritat. Hem arribat a les falles. Santa i beneïda paraula! El camí es converteix en autopista perquè hem assimilat una paraula amb l'altra. Tot el que ve a continuació ja és més fàcil.

A qui no se li posa la pell de pollastre en sentir aquesta paraula màgica "falles"? No hi ha dubte que a tots i cadascun dels que sentim el poble com a nostre ens passa això. A tots. Ara passem al tercer estadi, sancta sanctorum i mare de tots els arguments. Falles igual a Benicarló. Aplicant una lògica matemàtica segons la quan si "A" és igual a "B" i "B" és igual a "C", "A" és igual a "C".

Per tant la conclusió és límpida, pura, inequívoca, cristallina i aclaparadora: el Benicarló també va guanyar el partit. Que no ens varem emportar els tres punts? Tant se val, se'ls va quedar el nostre igual. Per això estic tan content. Però encara ho estic més perquè aquest partit va coincidir en el temps amb la presentació de la fallera major de Benicarló, amb la qual cosa ara mateix estic tocant el cel de goig, emoció i íntima satisfacció. És la màxima cosa a la que pot aspirar un ànima ximpleta com jo, unir futbol i falles i fer de tot plegat una unió agermanada entre dues poblacions que, gràcies a les falles, són les dues cares de la mateixa moneda. No, no, són la mateixa cara de la mateixa moneda, perquè si hi ha una cosa que uneix i unifica, això són les falles. Les nostres falles. La nostra falla. Em sembla que no hauria de seguir per

aquest camí, perquè ja començo a emocionar-me i a veure borrosa la pantalla de l'ordinador mentre les lletres del teclat ballen al compàs de "El fallero" en parelles. Per aquest motiu, canviaré una mica l'itinerari i me n'aniré a llocs més relacionats amb el futbol local per a dir que encara no es pot saber si la mà de Nahum Mingol s'haurà fet notar en el joc del nostre equip. Tampoc no sé si els equips que Mingol va dirigir abans el joc que demostraven era espectacular. Jo no recordo partits espectaculars contra el Benicarló sent ell entrenador dels rivals. Ara que parlo d'entrenadors, encara que amb una mica de retràs, m'agradaria comptar com ha estat la sortida de Luis de la Haba del club. He de dir que ho sé tot de primera mà, contat pels protagonistes. Però, una vegada més, no ho faré públic perquè això de parlar de diners (tema crematístic, que diria el malaurat Palanques) no queda bé. Jo només podria dir que potser l'acord per

tal d'aconseguir la rescissió del contracte no ha estat el més favorable per als interessos econòmics del club. Fins i tot m'atreviria a dir que amb aquestes actituds només s'aconsegueix tancar algunes portes que no se sap mai si el dia de demà tornarem a picar. Això és la meua opinió, tan respectable com els color del vestit de torrentí, les sabates de la fallera major, o la cerimònia de nomenament de la padrina del casal de la falla.

Aquest proper cap de setmana no hi ha jornada de lliga. Es veu que tothom al futbol regional descansa. Curiosament, el proper dia tretze de desembre, torna la lliga i el Benicarló rep l'Acero, que es veu que no va ten bé com temporades passades. Jo hi seré per a contar-ho. O no.

Altra de les obres que està a punt de finalitzar es el carrer Francisco Pizarro, que ha estat reurbanitzada seguint el model dels carrers dels voltants, recentment acabats.

ve de la pàgina anterior

espais més emblemàtics de Benicarló. Paral·lelament, i per reforçar aquest canvi d'imatge, l'ajuntament ha decidit substituir el parc infantil que ocupava la zona nord de la plaça per un altre que compleix amb les més estrictes normatives europees sobre seguretat infantil pel que fa a característiques dels aparells, dimensions i paviments de goma que cal utilitzar. Els treballs de desmuntatge del parc finalitzaran prompte i a partir de la setmana que ve començaran a instal·lar-se els nous aparells, que estan íntegrament elaborats amb ferro i plàstic. Els aparells del parc infantil desmantellat els restauraran operaris de la Brigada d'Obres i Serveis de l'ajuntament i s'instal·laran a la zona del pont del Barranquet, al mateix lloc on es van trasplantar les moreres de l'avinguda de Catalunya. Està previst que totes aquestes obres de millora de la plaça de la Constitució estiguen enllestides per al 19 de desembre, coincidint amb l'inici dels actes centrals que s'han organitzat amb motiu de les festes de Nadal.

Altra de les obres que està a punt de finalitzar es el carrer Francisco Pizarro, que ha estat reurbanitzada seguint el model dels carrers dels voltants, recentment acabats. A més, s'han instal·lat noves lluminàries que promouen l'estalvi energètic. Cuenca explicava que s'ha aconseguit "fer al mateix temps el canvi en la xarxa de sanejament i aigua potable, gràcies a l'adjudicació a la baixa del projecte".

L'altre gran projecte, l'edifici administratiu, que albergarà el pròxim any les seus d'Urbanisme i de Medi Ambient veurà l'acabament de les obres en breu. Actualment, s'estan portant a terme els últims treballs d'acabats de l'escala interior i col·locació de les mampares que separaran les zones de despatxos tècnics i jurídics de l'espai diàfan dedicat a l'atenció al públic. El trasllat de l'equip humà implica també "traslladar tot l'arxiu, perquè per a

realitzar qualsevol treball caldria anar a buscar-lo a l'ajuntament i no s'avançaria el treball".

L'edifici, que consta de planta baixa més quatre altures i dos soterranis dedicarà tres plantes completes a usos administratius i un soterrani a arxiu. La resta de l'edifici, és a dir, primera planta, planta baixa i primer soterrani, els ocuparà la comissaria de la Policia Autònoma. De tots els treballs que s'han fet en els últims mesos, la climatització i la instal·lació elèctrica s'han finançat a través del Fons Estatal d'Inversió Local, amb un pressupost total de 664.803,35 euros, mentre que la distribució interior de les dependències ha anat a càrrec de l'ajuntament i ha suposat una inversió de 337.158,40 euros.

I l'última de les obres visitades en la maratoniana jornada, era les del casal municipal. "L'obra més important és la substitució dels lavabos i la seua adaptació a les normes d'adaptabilitat", comentava Cuenca. La substitució d'un forjat complet de vigues de fusta, és altre dels treballs que s'han escumés amb l'aportació del plan E. Cal destacar que el pressupost de les obres, en este cas, és inferior al de la nova font de la plaça Constitució. En concret, trenta cinc mil euros menys. Una de les principals actuacions que s'ha fet és la instal·lació d'un ascensor que donarà servei a la planta baixa i dos alçades amb què compta l'edifici. A més, s'han construït banys adaptats, s'han redistribuït els espais, s'ha renovat tots els tancaments metàl·lics i s'han pavimentat de nou les zones comunes. Finalment, també s'ha previst la rehabilitació de la façana. Tot, per un pressupost de 171.383 euros.

L'edifici, de planta baixa més dos alçades serveix de centre de reunió per a les entitats i associacions locals, activitats de la Universitat Popular (UP) i és la seu de Ràdio Benicarló, l'emissora municipal.

Sense novetats en la licitació

L'Ajuntament de Benicarló seguirà al 2.010 amb la mateixa línia de licitació de projectes que amb el primer Plan E per a l'Estímul de l'Economia i l'Ocupació. D'esta manera, es pretén incentivar la contractació d'empreses locals per portar a terme els projectes emmarcats en aquests plans d'inversió. Uns plans amb els quals s'espera poder alleujar la situació dels més de 2000 desocupats que hi ha actualment a la ciutat. "Cercarem qualsevol esletxa que ens permeta la llei perquè les empreses locals siguen les afavorides", assegurava Cuenca. Entre estes mesures es troba el desglossament de projectes, perquè puguen presentar-se xicotetes empreses de Benicarló. A pesar d'aquests anuncis, moltes empreses locals han mostrat els seus recels sobre els barems seguits en la puntuació que han permès en ocasions que l'obra l'execute una empresa no local. D'altra banda, Cuenca lamentava que els llocs de treball dels tallers d'ocupació, no s'han cobert amb benicarlantos. "Com a dada anecdòtica he de dir que a l'hora de fer la selecció de personal no es van presentar naturals del país, sinó residents magrebins, que són els que han fet el treball amb el suport de la brigada d'obres". Els treballs d'este taller d'ocupació han consistit en la rehabilitació dels forns de calç.

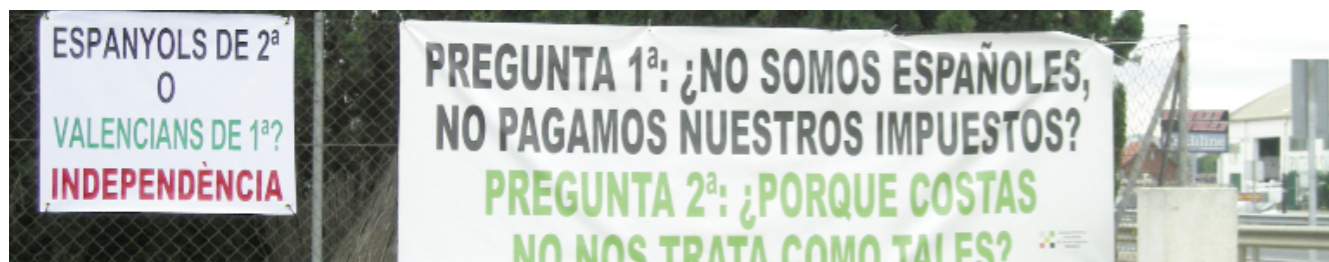
La costa nord llueix noves pancartes de protesta

text REDACCIÓ

Els cartells, que se sumen als que ja havia allí criticant l'acció del Govern central, reclamen fins i tot la independència al sentir-se espanyols de segona. També en una de les llegendes es compara l'actuació de Costes a Benicarló amb la de Vinaròs, ja que recorda que en aquesta última localitat el Ministeri ha aportat 32 milions d'euros en el 2009, mentre que en la costa nord de Benicarló, zero euros. Les pancartes crítiques amb el Govern d'Espanya, la situació de la Costa Nord, el subdelegat del Govern i l'absència d'inversions que durant mesos pengen en diferents parets i tanques de les partides litorals de Benicarló, estan ara acompanyades d'altres pancartes en les quals s'anima al independentisme. Aquestes noves pancartes, més menudes i escrites en valencià però seguint el mateix estil i colors,

advoca pel secessionisme com a via per a superar alguns dels lemes que proposa la AAVV Riu, Surrac i Aiguaoliva.

Així a la pancarta veïnal en la qual es pregunten "No som espanyols?, No paguem els nostres impostos?, Perquè Costes no ens tracta com a tals?" s'ha col·locat altra en la que demana triar "espanyols de segona o valencians de primera. Independència". En la pancarta dels veïns que qualifiquen de tercermundista la costa nord gràcies al Govern d'Espanya la pancarta reclama: "Els impostos dels valencians allà on calen. Independència". Unes altres assenyalen que és Espanya qui vol el que els veïns denuncien que a Vinaròs s'han invertit 32 milions en passejos i regeneracions de costa mentre a Benicarló no ha estat ni d'una sola pesseta". Les pancartes no van signades per ningú però van sorprendre a més d'un veí i conductor ja que estan totes al costat de la N-340 i vies de servei.

NO TENIM DÈFICIT HÍDRIC I NO FA FALTA EL TRANSVASAMENT

text REDACCIÓ

La Diputació de Castelló reivindica des de fa anys i de forma insistent l'execució del transvasament de l'Ebre, derogat en 2005 pel govern socialista. Al·lega que hi ha un dèficit estructural hídric en la província i que aquesta infraestructura és vital per a acabar amb ell. Doncs bé, ara sembla que aquest dèficit és inexistent, almenys tal com s'ha traslladat des de la institució que dirigeix Carlos Fabra. El geòleg de la diputació, José Ramón Jiménez, va admetre que aquest terme s'ha utilitzat de forma "errònia", va destacar que Castelló disposa de suficients recursos amb els seus aqüífers subterranis, i va apuntar que els seus problemes amb l'aigua radiquen en una falta de canalitzacions. El president de la Federació de Regants de la Comunitat, José Pascual, va abundar en aquesta idea, i va subratllar el bon estat dels aqüífers castellanencs. Jiménez i Pascual van ressaltar, durant un fòrum sobre gestió dels recursos hídrics organitzat per la diputació, que els 40 hectòmetres cúbics d'aigua que es depuren a l'any en la província acaben en el mar per la falta d'infraestructures que possibiliten la seua posterior reutilització. Aquesta quantitat representa la meitat de la que contemplava per a Castelló l'extint transvasament de l'Ebre impulsat pel govern de José María Aznar.

El tècnic de la diputació va negar que la província patisca un dèficit hídric, i va ressenyar que aquesta expressió, tan profusament utilitzada per Carlos Fabra i alcaldes del PP per

a justificar el transvasament de l'Ebre, "està malament emprada". Al seu judici, Castelló és rica en aqüífers, pel que les dificultats hídriques responen a una carestia de dotacions per a explotar-los. Jiménez va posar d'exemple a les comarques de l'interior-nord, una de les zones de la província més afectades per la falta d'aigua, i va recordar que diversos estudis han posat de manifest l'existència d'unes importants reserves d'aigua en el seu subsòl. Unes investigacions recents, realitzades per l'Institut Geològic i Miner d'Espanya (IGME), afirmen que l'aqüífer del Maestrat té un potencial de 400 hectòmetres cúbics. El geòleg de la diputació va afegir que hi ha fins i tot actuacions de reutilització ja executades a Castelló que estan en la pràctica "infrautilitzades". És el cas d'una conducció de tres quilòmetres que discorre entre l'estació depuradora de la capital de la Plana a la cota 35 per a abastir als agricultors de l'horta tradicional de Castelló. Per la seua banda, segueix en l'aire l'engegada d'una canonada de 6 quilòmetres des de la depuradora de Castelló fins a la cota 100. La Generalitat va anunciar aquest projecte fa sis anys i des de llavors es manté en algun calaix de la Conselleria de Medi ambient. El tècnic provincial va asseverar que la gestió de les aigües subterranies a Castelló és competència de les Confederacions Hidrogràfiques de l'Ebre i del Xúquer, i els va emplaçar a impulsar el seu ús a través d'un règim d'exploració més individualitzat enfront de l'unitari que porta a terme el Govern. Amb el nou sistema es tindria en compte la realitat de cada aqüífer, va indicar Jiménez. "Cada aqüífer requeriria un model de gestió diferent", va agregar.

HANDBOL

text i foto REDACCIÓ

SENIOR MASCULÍ

HANDBOL BENICARLÓ 23 CLUB BALONMANO LLÍRIA 19

El Club Handbol Benicarló va guanyar, en partit disputat el passat dissabte, al CB Lliria en un trepidant i emocionant partit que no es va decidir fins els darrers minuts. L'inici de l'encontre va ser una repetició dels dos darrers partits dels cadufers, amb una defensa excessivament fluixa que permetia els gols fàcils dels visitants. Sembla que costa entrar en els partits i això pot arribar a ser definitiu si no es corregeix. Tot i això, l'encert en atac dels benicarlandos va permetre que els de Lliria no tragueren un excessiu avantatge al final de la primera part, anant-se'n els equips al vestidor amb un marcador de 12-14.

La segona part va començar de manera ben diferent. El Benicarló, després d'analitzar les errades de la primera part, va canviar d'actitud defensiva i, amb una 6-0 prou consistent, va aconseguir només rebre cinc gols en tota la segona part. És en aquest aspecte on va residir la clau de la victòria, doncs no va ser un dia de grans actuacions individuals.

A la finalització de l'encontre, Míxel Senar, jugador local, va declarar que "avui era un partit important. Portàvem dues derrotes seguides i no ens podíem permetre una tercera. Per això, quan hem vist el marcador a la mitja part, ens hem adonat que calia apretar més en defensa. Al final una victòria molt treballada en la què cal destacar a tot l'equip en conjunt". L'equip cadufer s'acomia com a local fins a l'any 2010, ja que ara venen tres partits fora de casa. El primer, aquest cap de setmana a la capital del Camp de Morvedre, Sagunt.

SENIOR FEMENÍ CD POLITECNICA VALENCIA-35 GRUPO PEINADO BAIX MAESTRAT-9

Partit que ens va enfrontar contra un dels equips punters de la lliga. L'inici va estar força igualat, sobretot amb la nova defensa que em començat a treballar, la qual ens va permetre recuperar pilotes i muntar contracops. Però, poc a poc, l'experiència, la veteranía i la major envergadura de les valencianes van anar decantant el partit al seu favor. Aquest divendres, 4 de desembre, el GRUPO PEINADO juga a casa contra un rival directe: el VILA-REAL. Serà a les 21:00 en l'annex del Poliesportiu.

Pel BENICARLÓ van jugar: Laura a la porteria, Arantxa, Sandra, Sheila, Zoraida, Tifani, Juliana, Aroa, Rosamari (3), Vero (3) i Cris (3)

ALEVI MIXTE

Partits jugats en Almassora:
**HANDBOL BENICARLÓ-0
CBm ALMASSORA-**

INFANTIL MIXTE

Partits jugats en Vilafranca:
**HANDBOL BENICARLÓ-8
Bm ONDA-8**

HANDBOL BENICARLÓ-7 HANDBOL VILAFRANCA "B"-8

Partits molt igualats i emocionants els que es van veure en el poliesportiu de Vilafranca ESCOLAR Aquest cap de setmana a començat la competició escolar d'handbol amb equips representants des col·legis de la ciutat.

EL CLUB D'ATLETISME BAIX MAESTRAT UN ANY MES ASSOLIMENT VICTÒRIES EN LA PRESTIGIOSA JEAN BOUIN DE BARCELONA

text i foto VICENT FERRER

Diumenge passat, 29 de novembre, una representació del Club Baix Maestrat va participar de nou a Barcelona en la prestigiosa carrera Jean Bouin, que arribava a la 86 edició. Dos atletes del club benicarlando van aconseguir la victòria.

El programa incloïa totes les categories, des de Benjamins a Veterans, amb distàncies des dels 1.050 metres fins als 10.000 metres de la prova Open, en la qual van participar més de 5.300 atletes.

El Baix Maestrat ha estat el club amb més victòries de tots els participants, amb el primer lloc aconseguit per Adelina Daraban, en la categoria aleví femení i altre en la categoria infantil femení per Carla Masip Gimeno.

Cal recordar que aquesta competició és una de les més prestigioses i antigues del calendari i aquesta circumstància li dona un valor afegit a les dues victòries aconseguides per les atletes del Club Baix Maestrat.

ALTRA VEGADA MIGUEL PIÑANA

text i foto REDACCIÓ

El nedador del Club Natació Benicarló Miguel Piñana va participar en el Campionat d'Espanya d'Hivern disputat a la piscina olímpica de la Salera de Castelló.

Durant els dies 26 al 29 de Novembre es va disputar el 52é Campionat d'Espanya Absolut d'Hivern en piscina curta a les instal·lacions de la piscina olímpica de la Salera de Castelló. Una impressionant participació de nadadors i nadadores. 568 en total amb 103 Clubs de tota Espanya. Una nova participació de Miguel Piñana del Pino que acudia el diumenge de matí amb la mínima nacional en 200 esquena finalitzant amb un crono de 2:10.82. El nedador Benicarlando va quedar segon en la seua sèrie però no va poder entrar a la final B. Molt gran l'esforç realitzat per aquest jove que compagina l'activitat esportiva, entrenaments i la competició d'elit amb els estudis d'enginyeria de disseny industrial. Enhorabona. I per a aquest pròxim cap de setmana el Club Natació Benicarló es desplaçarà novament a la capital per a disputar el Trofeu Castalia.

Quatre detinguts per robatori amb força en grau de temptativa en el Area de Benicarló

text REDACCIÓ

Efectius de la Guàrdia Civil de Borriana (Castelló) van detenir a cinc persones, dues d'elles menors, acusades de 17 robatoris en diverses àrees de servei de la AP-7, la majoria en la província de Castelló, segons va informar en un comunicat la Comandància.

La Guàrdia Civil va establir un dispositiu de vigilància després de rebre una comunicació de la Central d'Operacions de Castelló en la qual s'alertava a les patrulles de la comissió d'un robatori en l'interior d'un vehicle perpetrat per cinc persones que, seguidament, s'havien donat a la fugida en un vehicle, en el Area de Servei de Benicarló de la AP-7. Com a conseqüència, els agents van poder detenir a aquestes cinc persones, que són dues M.D. de C., de 39 anys; V.V.J., de 41 anys; un varon, D.V.J., de 20 anys; i dos menors, tots ells veïns del Prat de Llobregat, com a presumptes autors dels fets. En el registre realitzat al vehicle, en el qual viatjaven, els agents van trobar efectes procedents del robatori comès en el Area de Servei de Benicarló, com una targeta de crèdit, mòbils, rebuts bancaris o perfums, que els implicaven clarament en l'il·lícit. Més tard, després de les gestions

realitzades pels investigadors de la Guàrdia Civil de Borriana, se'ls va poder imputar als detinguts un total de 17 delictes de robatori amb força en les coses comesos en distintes Areas de Servei de la AP-7: set en la de Benicarló; cinc en la de la Ribera de Cabanes; tres en la de La Plana a Borriana; un en la de Baix Ebre a Tarragona; i altre en la de Sagunt.

També se'ls imputa quatre delictes més de robatori amb força en grau de temptativa en el Area de Benicarló. Totes les sostracions es van cometre entre els dies 11 i 26 d'aquest mes. La Guàrdia Civil segueix realitzant gestions per a esbrinar i esclarir altres fets similars, dels quals els detinguts poden haver ésser autors, a l'haver-se'ls confiscat efectes, targetes de crèdit i documentació que els situen de forma provada en altres Areas de Servei de la AP-7. ALS detinguts els consten diverses identitats i nombrosos antecedents policials, destacant M.D. de C., amb un total de 113 antecedents policials i diverses identitats, el fill de les quals, menor d'edat figura detingut en aquesta operació. Les diligències, juntament amb els detinguts majors d'edat, van ser posats avui a disposició judicial en el jutjat d'Instrucció nombre 5 de Vila-real, i els dos menors van ingressar ahir en un Centre de Menors per ordre Judicial

A LA VENDA LES ENTRADES DE LA REPRESENTACIÓ DE L'ESTEL DEL COLLET

text REDACCIÓ

L'Associació Cultural L'Estel del Collet posarà a la venda les entrades per a la representació d'enguany a partir del dia 4 de desembre. Els socis de l'entitat més nadalenca de Benicarló tindran enguany el privilegi de triar butaca i ubicació en l'Auditori Municipal abans que la resta d'espectadors, ja que la venda anticipada està previst que atorgue aquesta prerrogativa als qui al llarg de l'any donen el seu suport econòmic a l'associació. Els socis gaudiran d'aquest privilegi del 4 al 8 de desembre. A partir del dia 9, les entrades eixiran a la venda per a tot el públic. La venda anticipada es realitzarà en el Centre Òptic Eva Marín, situat en la plaça Emperador Carlos I, nombre 8 de Benicarló, de 9'30 a 13'30 i de 17 a 20'30h. Cap recordar que el preu de l'aportació és de cinc euros i que enguany es realitzaran dues representacions. El dissabte 12 de desembre l'espectacle de la màgia de l'Estel s'iniciarà a les 21'30 hores, mentre que el diumenge, el teló s'alçarà a les 19 hores.

Seràn dues ocasions úniques per a gaudir de l'espectacle que dona inici a les celebracions nadalenques en la comarca. Així ho ha assegurat Laura Piñana, qui per segon any consecutiu està al capdavant de la direcció del muntatge teatral basat en el text escrit per Jaume Rolíndez. La redistribució dels diàlegs entre els personatges així com l'aparició de nous intèrprets sobre l'escenari seran algunes de les novetats que Piñana està preparant per a la representació d'enguany "que segur torna a ser màgica gràcies al magnífic treball de tots els actors". Més de seixanta intèrprets que assagen tots els dimecres des del passat mes de setembre amb la intenció d'oferir "l'espectacle que es mereix Benicarló per a inaugurar els Nadal", assegura Piñana. La directora s'ha mostrat convençuda que "aquesta serà la millor edició de L'Estel del Collet, la més dinàmica i la més participativa amb el públic" que també ha de representar un paper durant la funció. "Serà una sorpresa molt agradable per a tots els quals vingen enguany a veure'ns", diu Piñana.

Detalls per events socials
embotits de la comarca
Croquetes de Morella
Productes valencians
20 espanyoles
Patés, foies
Melmelades

Local 32 Benicarló Centro
T. 964 47 47 62

Trencant aigües al Setrill

text JAUME ROLINDEZ

Tal com estava programat ha tingut lloc a la **Penya Setrill** l'acte en el qual el benicarlando **Víctor Ferré Pellicer**, enginyer industrial especialitzat en medi ambient, ha pronunciat la conferència "La reutilització de l'aigua a les ciutats del futur" un tema força interessant en els moments actuals.

En els moments actuals i de sempre, vaja. I és que com va exposar l'aigua és un recurs de disponibilitat

limitada perquè vivim en un temps de creixement demogràfic i urbà. I a més a més perquè aquí a la Mediterrània, la pressió de l'activitat turística, agrícola i industrial xoca de front amb un clima semi-àrid mentre que la societat, a l'igual que amb l'energia, exigeix solucions sostenibles per als recursos hídrics.

Cal dir també que Víctor Ferré va estar presentat per Jaume Vilanova Batalla, tècnic de l'Ajuntament de Benicarló, que també va parlar acuradament sobre temes d'aigua a Benicarló. I va informar del desenvolupament dels programes tècnics que porta l'Ajuntament per garantir l'aigua a la nostra ciutat.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

Exposició permanent

"Tresors arqueològics, troballes ibèriques de Benicarló".

Planta baixa del **Mucbe**.

SENSE TÍTOL

A P A R E N T

ROSA SORIANO MARZAL

EXPOSICIÓN DEL 3 DE DICIEMBRE AL 10 DE ENERO.
CENTRO COMERCIAL COSTA AZAHAR, BENICARLÓ.

Dr. Climent

Festa del Corder

El facultatiu, que es fàcil de convèncer, va acceptar l'invitació d'uns pacients del magreb per celebrar tots plegats la festa del corder. Després d'assaborir l'animal rostit fins xuclar-se els dits va marxar cap a casa, però abans, va passar-se pel bar musical Hot Rod, del port esportiu, on hi havia el concert dels Twangs, un grup de música surf. Així va poder marcar-se uns ballets i fer-se la última cervesa escoltant versions súper guitarreres de Link Wray.

Filant la Xarxa

<http://openpyme.osl.ull.es/>

OpenPyme és una web que conté un catàleg de programari lliure pensat fonamentalment per a Petites i Mitjanes Empreses (Pimes) i que depèn de la Universitat de La Laguna (Tenerife, Espanya). El catàleg de OpenPyme és bastant complet i conté les aplicacions codi obert més conegudes en el món dels negocis i les Pimes. S'han acabat les desorbitants despeses en llicències o la por a una sanció per usar programari privatiu sense permís.

La.Rata.Sensefils@gmail.com

Inteligencia de negocio (BI)

Gestión de Contenidos (ECM/CMS)

Relaciones con el Cliente (CRM)

Comercio Electrónico

Recursos Empresariales (ERP)

Gestión Financiera

L'ocupació: un repte immediat per a l'economia valenciana (I)

text RAÛL BURRIEL

Des de l'estiu de 2007 vivim una crisi econòmica que pel seu abast, impacte i durada està tenint conseqüències greus en els governs, les empreses i les famílies. La destrucció d'ocupació és una de les conseqüències més indesitjables de l'actual daltabaix econòmic. L'atur afecta a les economies domèstiques, al reduir les fonts d'ingrés familiar, i a l'hora a l'economia nacional, en la mesura que aquestes famílies redueixen el seu nivell de consum. Però també te altres efectes, en l'àmbit social i psicològic dels individus i els grups. En la societat actual el treball no és només un factor de la producció, si no un valor social que vertebrava --encara-- de manera important l'estructura de les societats humanes.

Anem a veure, breument, la dinàmica de destrucció d'ocupació viscuda al País Valencià, causa d'un important empitjorament de l'economia i les condicions de vida de les famílies.

En els darrers anys la taxa d'activitat (el percentatge de persones en edat i disposició de treballar) ha experimentat un creixement important i continuat (del 54% en el darrer trimestre de 1999 al 61,3% en el tercer d'enguany), gràcies sobre tot a la incorporació de la dona al mercat laboral i a l'arribada de treballadors estrangers. Aquest augment contingut a continuat just fins al tercer trimestre d'enguany. Quan a finals de 2006 i principis de 2007 comença a aturar-se la creació d'ocupació i a augmentar l'atur, el fet que continue augmentant la taxa d'activitat contribueix a un seriós empitjorament de les dades d'ocupació.

La primera dada que demostra la greu situació del mercat laboral valencià és la taxa d'atur del 22% (dades del tercer trimestre de 2009), que ens situa dos punts per dalt de la mitjana espanyola.

Quant a l'efecte de la desocupació entre homes i dones, tradicionalment tant la taxa d'activitat com la d'ocupació femenina son menors que les masculines, a més de presentar també un major atur. El cas valencià és similar, encara que en la taxa d'atur s'inverteixen els papers, presentant els homes un valor superior al de les dones (22,8% front al 20,8%). La gran destrucció d'ocupació en el sector de la construcció -majoritàriament masculí- explica açò.

L'atur juvenil (40,7%) és també un problema greu en la societat valenciana, doncs quasi dobla el de la població general.

La immigració ha estat un element central inqüestionable en el ràpid creixement econòmic de la darrera dècada. El dinamisme econòmic ha permès integrar ràpidament aquesta gran aflluència de ma d'obra sense crear atur. Però ara mateix la situació ha canviat. Per la pròpia naturalesa de la immigració --majoritàriament homes en edat de treballar-- aquest col·lectiu presenta taxes d'activitat (74,6%) i ocupació (51%) superiors a la mitjana de la societat valenciana (61,3% i 47,8%). En canvi, l'atur és molt superior (31,6%).

Aquest breu anàlisi de la situació del mercat laboral valencià ens ha de fer comprendre la necessitat de prendre la iniciativa per a la creació d'ocupació. Aquesta no serà immediata ni fàcil, però cal crear les condicions per a la creació dels futurs llocs de treball en quantitat i de la qualitat suficients.

VA DE COTXES

Això de lluir cotxes d'alta gama s'ha posat de moda entre els "populars": primer fou l'inefable ex secretari general del PP a València, sr. Costa, mentre a Madrid l'ex de l'Ana Mato, de la directiva nacional dels "populars", en feia també exhibició.

Ara -i per no ser menys- el sr. Camps s'ha fet fotografiar conduint un *Ferrari*, com a publicitat de la propera celebració del circuit urbà de *Fórmula 1*. Compte que a l'encara president "valencià" no el perda l'afició als bòlids, ja que --per obra i gràcia del seu amic, el jutge de la Rúa- no l'ha perdut l'afició als vestits --també d'alta gama--.

Compte.

Marc Antoni Adell

SEMPRE ENS QUEDARÀ UN TANGO

text JOAN HERAS

Quan la misèria humana es manifesta impunement i descarnadament en el fer quotidià de governants que només miren pel seu interès; quan les dificultats palpables dels qui veuen com la seva feina sobtadament s'esvaeix, perquè ara tot està en crisi, i només troben falses promeses de suposats responsables que no responen; quan uns lladres experts i ben defensats per advocats molt hàbils no van a la presó malgrat haver comès --suposadament, presumptament- delictes que fan posar panxa enlaire institucions vertebradores del país; quan les tardes de tardor ja no tenen aquell punt de fred i de nostàlgia que les fa necessàries; quan el pas del temps, inexorable, ens aboca cap a un any que ja tindrà gust de desena; quan el cansament que suscita certs temes recurrents i mai ersolts ho omple tot, és el millor moment per callar iescoltar, fins que ens n'avorrim, un tango. Perquè les obres mestres poden dir, amb pocs minuts, tot allò necessari, allò just i precís. Tanquem els ulls, doncs, i recuperem el ritme marcat del tango --ta-ra-ra-rí-to.tti-to, ta-ra-ra-rí.to-ti-to....) i deixem que les paraules del gran Enrique Santos Discépolo ens il·luminin.

Cambalache

Que el mundo fue y será una porquería
ya lo sé...

(¡En el quinientos seis
y en el dos mil también!).

Que siempre ha habido chorros,
maquiavelos y estafaos,
contentos y amargaos,
valores y dublé...

Pero que el siglo veinte
es un despliegue
de maldá insolente,
ya no hay quien lo niegue.
Vivimos revolcaos
en un merengue
y en un mismo lodo
todos manoseaos...

¡Hoy resulta que es lo mismo
ser derecho que traidor!...

¡Ignorante, sabio o chorro,
generoso o estafador!

¡Todo es igual! ¡Nada es mejor!

¡Lo mismo un burro que un gran profesor!

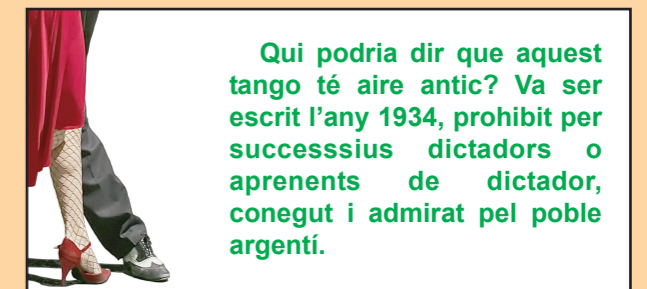
No hay aplazaos
ni escalafón, los inmorales
nos han igualao.

Si uno vive en la impostura
y otro roba en su ambición,

Fronteres

¡da lo mismo que sea cura,
colchonero, rey de bastos,
caradura o polizón!... ¡
Qué falta de respeto, qué atropello
a la razón!
¡Cualquiera es un señor!
¡Cualquiera es un ladrón!
Mezclao con Stavisky va
Don Bosco
y "La Mignón",
Don Chicho y Napoleón,
Carnera y San Martín...
Igual que en la vidriera irrespetuosa
de los cambalaches
se ha mezclao la vida,
y herida por un sable sin remaches
ves llorar la Biblia
contra un calefón...
¡Siglo veinte, cambalache
problemático y febril!...
El que no llora no mama
y el que no afana es un gil
¡¡Dale nomás!
¡Dale que va!
¡Que allá en el horno
nos vamo a encontrar!
¡No pienses más, sentate a un lao,
que a nadie importa
si naciste honrao!
Es lo mismo el que labura
noche y día como un buey,
que el que vive de los otros,
que el que mata,
que el que curao está
fuera de la ley...

Qui podria dir que aquest tango té aire antic? Va ser escrit l'any 1934, prohibit per successsius dictadors o aprenents de dictador, conegut i admirat pel poble argentí. Simplement genial. Només un mestre sap constuir, a partir de la idea d'un cambalache, és a dir, d'una botiga de coses de segona mà, una metàfora d'un segle, d'una època. Qui pot negar que tot això que estem vivint avui i aquí té l'aire d'un cambalache monumental?

Qui podria dir que aquest tango té aire antic? Va ser escrit l'any 1934, prohibit per successsius dictadors o aprenents de dictador, conegut i admirat pel poble argentí.

“PER TV3 AL PAÍS VALENCIÀ”

La Plataforma Benicarló en Valencià us vol convidar a l'acte de presentació d'aquesta campanya al nostre poble. Serà el proper dijous 10 de desembre al saló d'actes de l'IES Joan Coromines, a les 20 h. L'acte comptarà amb la presència de Joan Francesc Mira, antropòleg, novel·lista i traductor valencià de reconegut prestigi, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, i home d'un compromís cívic irrenunciable i constantment demostrat a favor de la llengua i la cultura pròpies dels valencians. Mira ens parlarà sobre les raons i la importància d'aquesta recollida de signatures, i explicarà per què veure TV3 s'ha convertit en una de les reivindicacions bàsiques de tots els valencians que estimen les seues senyes d'identitat.

La recepció de TV3 en terres valencianes es troba des de fa una temporada greument amenaçada. Alguns repetidors de València i Alacant han estat clausurats, amb la qual cosa milers de persones s'han quedat sense possibilitats de veure l'única televisió en la nostra llengua que tenim a l'abast (si exceptuem Punt 2, que és un canal minoritari). Al Baix Maestrat, amb la introducció de la TDT, no està gens clar si acabarà veient-se la televisió catalana. De moment, només es pot veure pel canal analògic.

Acció Cultural del País Valencià ha engegat una campanya de recollida de signatures que té com a objectiu presentar una Iniciativa Legislativa Popular al Congrés de Diputats que elimine les traves per a la difusió de les televisions autonòmiques fora del seu àmbit estricte. Per tal de poder presentar aquesta ILP calen 500.000 signatures. En cas de ser aprovada, la llei garantiria tant la

recepció de TV3 al País Valencià com de Canal 9 a Catalunya, amb la qual cosa millorariem la nostra oferta televisiva i en valencià.

Plataforma Benicarló en Valencià
www.benicarloenvalencia.blogspot.com

La Comissió Europea i el tancament de repetidors de TV3 al País Valencià

text REDACCIÓ

La Comissió Europea considera que "no hi ha proves que s'estiga infringint el dret comunitari" amb el tancament de repetidors de la televisió autonòmica catalana TV3 al País Valencià i reconeix el dret de cada Estat membre a "gestionar" l'espectre de radiofreqüències mitjançant un "sistema de llicències".

La comissària europea de Societat de la informació i Mitjos, Viviane Reding, va contestar així a una pregunta parlamentària de l'eurodiputad de Convergència i Unió (CIU), Ramón Tremosa, en la qual aquest denunciava la "passivitat" del Govern espanyol davant el tancament dels repetidors per part de les autoritats valencianes. En la seua interpel·lació, Tremosa va criticar el "intent de censura" de la Generalitat Valenciana, per una decisió que l'eurodiputat considera una "agressió contra la llengua dels valencians i el seu dret a triar entre diferents fonts d'informació". Per la seua banda, Reding va aclarir que l'Executiu comunitari "no té intenció de dirigir-se" a les autoritats espanyoles per a abordar aquest tema, "atès que, segons sembla, no hi ha proves que s'estiga infringint el dret comunitari". A més, va explicar que els Estats

membres "poden establir un sistema de llicències, amb la finalitat de gestionar eficaçment l'espectre de radiofreqüències".

D'acord a les normes comunitàries, els països de la Unió Europea han de "garantir la llibertat de recepció" i "no obstaculitzar" les retransmissions en el seu territori de serveis procedents d'altres Estats membres. Referent a això, la comissària de Mitjans de comunicació va apuntar que les restriccions en territori espanyol d'un servei de radiodifusió d'altre país comunitari serien "contràries" a la normativa comunitària. No així en el cas al que al·ludeix Tremosa ja que es tracta d'una cadena espanyola en territori espanyol. Va fer just un mes que el Consell va donar 10 dies de termini a Acció Cultural del País Valencià (ACPV) per a desconnectar les emissions de TV3 des del repetidor de Calicanto. El col·lectiu que presideix Eliseu Climent té en aquesta antena un reemisor que difon el senyal de la televisió catalana a València i la seua àrea metropolitana, on viuen 1,3 milions de persones. De moment, encara que una sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana autoritza a la Generalitat a precintat el reemisor, el Govern valencià no ha executat aquest tancament, tal com va fer amb el de la Carrasqueta, a Alcoi.

ve de la p gina anterior

la festa local. I manifestar una mica més de dignitat davant la visita, el dia senyalat, de les càmeres de Canal 9, a qui posen pont de plata. De fora vindran que de casa et trauran.

Valenciania

L'esquizofrènia lingüística del nostre ajuntament podria ser objecte d'un manual de la matèria: primer aprova un reglament de Normalització lingüística; després, com el valencià ja està normalitzat, n'aprova un altre però del castellà, que com tothom sap és una llengua oprimida, i ara, per si de cas, tornen a firmar un protocol amb l'Acadèmia Valenciana de la Llengua amb el mateix objectiu que el primer. Tot apunta que en la foto del primer reglament faltava algú... o sobrava. Així, a la instantània d'ara veiem Soriano, el que era regidor de Policia i ho és ara de

Normalització lingüística (tot i que al BOP de Castelló, encara apareixen signatures seues com a responsable de seguretat i policia), l'honorable Font de Mora i la presi de l'AVL. Algú se'n recorda dels 10 punts d'Ares amb què va desembarcar aquell conseller de Cultura pepero que es presentava com la gran esperança blanca de la regeneració sociolingüística de l'administració? A la vista del que fan amb aquests protocols, potser els canviarem el nom i els diem protocols.

Bufanúvols

Contents estaven estos que és dediquen a apanyar les antenes els passat dies de principi de setmana amb el ven que bufava. A aquesta colla d'antenistes se'ls ha ajuntat això de la TDT (com va tan bé que al cap d'una estona deixa de funcionar, per qui té la sort de veure-la), amb la mestralada, per la qual cosa sembla que

tenen una mica de feina assegurada. Sort que tenen alguns que és freguen les mans, tot i que per motius contraris, uns per la feina que tindran i els altres perquè no saben que fer. Que visca la mestralada, encara que siga per uns pocs, inclosos els del temps.

Cartelleria costanera

Han tornat. Els *que hay de lo mio*, com pareix que no en tenien prou, de cartells desperdigolats per tota la zona nord de la nostra costa, sembla que han pensat que, amb tant de canvi sobrevingut sobre la zona, nou concert previ, nova llei de costes, nou PGOU, nova normativa autonòmica, calia empaperar encara més el terme. I, allà va que trona, han començat la segona fornada per expressar... Veurem ara quin tipus de lingüística és la utilitzada i, sobretot, qui és ara la seua diana.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Faroles

No sabem què en pensaran vostés, però dins la colla tafanera hi ha consens a l'hora de valorar l'oportunitat estètica de les noves faroles que ens instal·len al carrer Joan Carles I: no hi peguen ni amb cola. Aquesta imitació de fusta contrasta amb la resta del mobiliari urbà, d'estil més funcional. Tampoc no faran un conjunt harmònic amb les del carrer paral·lel, el Pius XII, aquelles que semblen patrocinades per Telefonica (sense accent!) pels colors blau i verd pudenta, ni amb les que tenim per tota la zona centre, que són baixetes i de ferro negre. una altra cosa és la llum groguenca com un pixum. Això ja deu ser tema de la contaminació lumínica, ho sabem, però no sabem per què, les bombetes ecològiques semblen menys tristes a altres pobles.

Fonts

El dissabte passat que feia un dia d'eixos preciosos de veritat els tafaners vam anar a tirar un poc de brossa a la paradeta de reciclatge que posen els dissabtes a la plaça de la Constitució. Doncs bé, en aplegar vam veure com una bona colla d'avis estaven mirant el mausoleu del faraó Cuenca. (Nota: un mausoleu és, segons el diccionari, una *tomba monumental*. Dubta algú que el regidor s'ha construït el túmul polític?). Però tornem als iaies. Cadascú deia la seua i tots reien molt però no d'alegria, no, reien de fotesa.

-Quins cadufos! Semblen bombes de la guerra civil!

- I la pastera ... !

- De lluny sembla la vela d'una barca.

Vam riure una bona estona, vam marxar i ells seguien amb els seus acudits. S'ho van passar la mar de bé. Ja té una virtut, la fonteta, i no ho sabíem!

Giravolta la sènia

El dia de la visita d'obres a la mola de la plaça de la Constitució els veïns van poder contemplar la rècula dels regidors que giraven al voltant de la sènia de marbre mentre seguien atentament les explicacions de l'autor. Tots? No, tots no. N'hi havia un de distret. El nostre alcalde semblava més interessat en alguna cosa que passava a la seua esquena perquè no parava de mirar-se el clatell. Ens preocupa com devia quedar després quan el pare de la idea -de totes les idees!- li va preguntar la lliçó.

Font participativa

La de Kuen-Ka és una font participativa, com ell mateix ha explicat. A més de perquè en el seu disseny ha participat molta gent (on vaig dir ric, ara dic riquiric!), la font té dos plànols que permetran que "la part inferior siga visitable i participativa". Com l'estàtua de Colom de Barcelona! Ho va dir durant la maratoniana visita d'obres a la qual va dur als de la

premsa, que van poder "gaudir" de les sàvies explicacions del magne regidor. Això de la font visitable és tota una revolució, una nova manera de veure les coses en política municipal. Aquest home té una visió ben original de la participació ciutadana. No és allò tan suat de fer que els ciutadans intervinguen en els processos i les decisions municipals (com ara, per exemple, decidir què volen al mig de la major plaça del regne, què dic, d'Europa!), sinó convidar-los a visitar monuments. Total, no passa gens. Res de res. Partint de la base dels sis mil euros que se'ls van assignar per a funcionar tot l'any, poc respecte mereixen els qui van dipositar la confiança en ell i en la bufa de pato de la participació ciutadana.

Presentacions falleres

Comença l'espectacle, per a major glòria de la gran família fallera de Benicarló. Durant tota la setmana l'Auditori Municipal va ser pres pels amos del poble. I el cap de setmana es va poder veure el fruit del seu treball. Per a la presentació de la Fallera Major del dissabte, bufetades per les entrades però ni per a la premsa ni per als fotògrafs es va pensar a reservar lloc. Així qui més qui menys, va fer mitja volta i se'n va tornar cap a casa. Que ja està bé de conya. No contents de fastiguejar el cap de setmana sencer, es dediquen a fer la punyeta als qui van a treballar. "Molestes, què fas ací? qui t'ha donat permís?" i expressions per l'estil, que acabaren amb la paciència de més d'un. Ens sembla que els capitosos fallers -caps de falla?- haurien de reconsiderar el tracte que donen a la premsa local, autèntica divulgadora de

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Me n'alegro que des de fa no sé quants de mesos puguen dedicar una portada i un tema de la setmana a una qüestió que no és cap desgavell de ningú, ni cap malifeta dels polítics, ni cap maldat de la crisi. Això de l'oli verge extra ecològic em sembla una magnífica iniciativa perquè sí, ja n'hi ha un fart de fer les coses al nostrat estil de grapat i a la paella. I la terra, la terra és molt desagradada, vol temps i no en tenim, vol afecte i no li'n podem donar, a més, és tan pesada! Ja ho deia no sé qui, que la terra per les furgues. Desitjar només que aquesta iniciativa no s'acabe com la de les taronges ecològiques, que degueren fer molt bon suc però que no podien competir, segur, amb Don Simón ni amb Júver ni amb Pascual. Una cosa que em crida l'atenció del bonic reportatge. Comprovo com els dos protagonistes de la presentació apareixen en la dues instantànies amb una roba diferent. Hi ha diverses explicacions per al fenomen. Una que hagen fet en realitat més d'una presentació, cosa de la qual no se'ns informa. Dues que aquests dos senyors van de divos i entre ampolla i ampolla es canvien de roba com si foren la Pantoja o el Titi. I tres que tots dos siguen uns porcales possiblement es tacaren després de menjar-se una llesca de pa sucada. En fi. Per cert, i abundo en el tema, m'ha fet reflexionar molt l'explicació que dóna el senyor Bueno sobre la conveniència de consumir productes ecològics d'ací; deu ser cert, si fan, per exemple, melmelada a Extremadura quan arriba ací el producte, a través del transport, ja hem contaminat tant que no val la pena. Hem de tornar -i saber?- a imitar els nostres majors, posar seitó en salmorra o olives amb saborija. Igual no hi ha més remei.

Mire vosté. Jo m'he llegit el documentadíssim article de Pere

Bausà sobre el canvi climàtic; les dades són aclaparadores i qui no ho vulga veure que s'ho faça mirar. Som nosaltres els qui propiciarem que s'acabe produint aquest desastre. Ens és igual el que els passe als nostres fills o als néts d'aquests. Anem a la nostra. No crec allò que deia el Capità Enciam que els petits canvis són poderosos, no; ací cal una normativa forta de compliment obligatori amb sancions ben grosses. Sóc molt pessimista però. Així com aquells senyors de l'oli aspiren a deixar un món millor per la seua descendència, el que ara es duu és la immediatesa, el benefici ràpid, pete qui pete. I no ho aguantarem no.

També amb deteniment m'he entretingut en els dies gloriosos de San Abdón. M'ha deixat parat quan ha dit d'una manera abrupta que una autora -Yasmina Reza- considera que Una comèdia espanyola és la seua millor obra i ell diu que no, però, hom de Déu, per tres línies més ens haguera pogut dir quin és el motiu del seu desacord. Imponderables familiars em van impedir anar a veure *Gordos*, m'haguera agradat, segur. I de Woody Allen no en vull sentir parlar; em posa negre això que a les seues pel·lícules parlen tots a l'hora, no m'agrada el seu humor -segurament massa intel·ligent per a mi que m'encantaven Don Pío o Mari

Carmen y sus muñecos- i m'irrita especialment la veu de Joan Pera en els doblatges. Fora.

Aniré acabant. Les cròniques del partit que van disputar el Benicarló i el Vinaròs fa dues setmanes són absolutament antitètiques. El senyor Ferrer diu que el Vinaròs ens haguera pogut matxacar i els de sempre que el Benicarló va merèixer la victòria. Jo, és clar, em quedo amb la versió objectiva de Ferrer i aprofitaria l'avinentesa, si fóra vosté, per acomiadar definitivament aquixos dos que fan de tot menys mirar el que passa sobre el terreny de joc.

Me n'alegro d'allò més que hagen entrat músics nous a la Banda. Al Crist de l'Asil l'he vist molt malament. Els del bàsquet tiraran endavant perquè tenen una junta directiva nombrosa i segur que compromesa. Els tafaners en la seua línia, deixant de caldo de gatet el nostre cabdill Cuenca. Xavi Burriel fa una bonica metàfora sobre què és el que passa realment al poble. I res més quatre successos d'aqueixos que, per desgràcia, passen totes les setmanes.

Conclouré amb una petició. Per favor, m'agradaria que per referir-se al senyor Domingo digueren sempre el milloralcaldendècades. Adéu.

Desproporció inversora

Al regidor Antonio Cuenca se li pot acusar de moltes coses, però no de ser un mal polític, en el sentit pejoratiu de la paraula. Domina el tema com el que més, sap crear polèmica i eixir il·lès, sosté arguments increïbles i, com ell mateix va reconèixer una vegada, "en tots els llocs ha d'haver un roïn i a mi m'ha tocat". L'últim passeig triomfal que s'ha donat per les diferents obres que s'estan executant per la ciutat no ha fet sinó reforçar la tesi del seu govern en solitari, faraònic i desproporcionat per a les necessitats de Benicarló.

Ningú li ha discutit mai que la font de la plaça Constitució calia eliminar-la. Ningú li ha negat que estava fent malbé l'aparcament subterrani. I a qui menys els ho ha d'explicar és als de la premsa, que han denunciat, per activa i per passiva, la pèsima execució de les obres d'aquesta mega plaça. A la qual només li faltava una mega font. Per a què? Es pregunten uns. Per què? Es qüestionen altres. A part queda la discussió sobre l'estil i el disseny on, evidentment, cadascun pot tenir una visió diferent. Això faltava.

711

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Ningú li ha discutit mai que la font de la plaça Constitució calia eliminar-la. Ningú li ha negat que estava fent malbé l'aparcament subterrani...

Però el mega regidor continua defensant aferrissadament la necessitat de construir una de nova i gastar-se uns diners innecessaris. I és que des de l'equip de govern ja es treballa en una altra remodelació d'aquest emblemàtic i polèmic espai que inclourà, a la llarga, la construcció d'un kiosc i un lloc cobert per a la celebració de concerts a l'aire lliure. Segur que amb els diners que ha costat la font, fins i tot hagueren contractat tota una temporada de concerts de la banda de música. O del desaparegut festival de Jazz. O de contractar un grup A per el "museu" que ens donaria dret a exposicions de primer nivell. O...

Els diners cal gastar-se'ls... però amb seny. Els mausoleus de marbre potser queden bé... a l'Índia. Al costat del Taj-Mahal.

Panissola 1: una bona garba de panissoles per a tots els incívics que deixen el fem fora del contenidor i les caixes de cartró sense plegar i també fora. Tant costa ser un poc nets i respectar el que és de tots? De ben segur, si tingueren el contenidor a la seua porta no ho farien. Que conste, el repartidor de panissoles el té ben lluny.

Panissola 2: Al poble només paguen contribució els veïns de les zones de vianants? Es veu que sí, ja que la resta de carrers del poble estan amb un pam de merda. Hi ha molts carrers que encara no saben quin soroll fa la màquina netejadora. Es nota que l'alcalde i els seus regidors no caminen massa pel poble, excepte el faraó, que com ho necessita es pateja el poble de tant en tant, tot i que siga fent de guia turístic. Un panissola per ells, que els hi enviarem a casa per no embrutar el carrer.

laveubenicarlo@terra.es

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

NOM	COGNOMS		
DOMICILI			
POBLACIÓ	CP	TEL.	

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de 75,00 Eu. (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anul·lació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24,00 Eu. anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació o (2) transferència bancària

(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75,00 Eu. (50 números, anual) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____ d _____ de 2 _____

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA	POBLACIÓ			CP
ADREÇA				
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMpte				

Codi de Compte:	Entitat	Sucursal	Control	Compte número
---	---	---	---	-----

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a La Veu de Benicarló.

(2) Transferència bancària de 75,00 Eu (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural La Feram de Benicarló. C/C: 3162 1201 97 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (obligatori l'enviament per fax, del comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament, al 964 47 56 98). Fins la recepció d'aquest no es remeta el primer exemplar de la subscripció.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

Cultura

Món rural

Esports

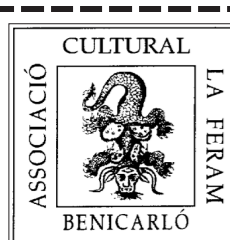
Gastronomia

Classificats

Fotos

Música

Llibres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Amb el suport

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

